

ного оформлення, 11% відзначили покращення у судовій сфері, і 8% вважають, що торгівля стала простішою.

Наведені вище дані обумовлюють відповідні наслідки: скорочення частки України у світових обсягах інвестицій з кожним роком (в 2013 р. становила вже менш як 2,9%), зниження сукупного обсягу залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України (на 31 грудня 2014 р. він становив 45916,0 млн. дол. США та в розрахунку на одну особу населення складає лише 1072,0 дол.).

За країнами походження найбільшими інвесторами України, на яких припадає майже 83% загального обсягу прямих інвестицій, традиційно є Кіпр, Німеччина, Нідерланди, Російська Федерація, Австрія, Велика Британія, Віргінські острови (Британія), Франція, Швейцарія та Італія, частина з яких є загальновідомими офшорними зонами.

Провівши дане дослідження, можна зробити висновок, що сприятливий інвестиційний клімат повинен стати для України своєрідним «трампліном», який дозволить нам покинути зону «бідності» та «постійного застою» та, хоча б на крок, наблизитися до розвинутих в цьому плані європейських держав. Варто відзначити, що інвестори зацікавлені у вкладенні грошових коштів в економіку України, але через велику кількість стримуючих факторів інвестиційна діяльність не може ефективно розвиватися. Починати необхідно, насамперед, з: стабілізації політичної, економічної ситуації у країні; забезпечення правового захисту інвесторам та бізнесу загалом; ліквідації адміністративного та економічного тиску на бізнес. І саме комплексне використання всіх цих заходів допоможе забезпечити ефективність інвестиційної діяльності України в майбутньому.

Томарович Т. В.
ХІ ДВНЗ «УБС»

ОБ'ЄКТИВНІ ПЕРЕДУМОВИ ЕФЕКТИВНОГО ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА З КРАЇНАМИ ЄВРОСОЮЗУ

Транскордонне співробітництво – спільні дії, спрямовані на встановлення і поглиблення економічних, соціальних, науково-технічних, екологічних, культурних та інших відносин між територіальними грома-

дами, їх представницькими органами, місцевими органами виконавчої влади України та територіальними громадами, відповідними органами влади інших держав у межах компетенції, визначеної їх національним законодавством.

Україна має всі передумови для транскордонного співробітництва з країнами Європи: близькість розташування, м'який клімат, відсутність природних меж (більшість кордонів проходить через рівнини, окрім Карпат), розвинена інфраструктура, наявність природних водних каналів (р. Дунай).

Особливо актуальними на сучасному етапі є економічні зв'язки: обмін товарами та послугами, міграція робочої сили, створення єврорегіонів. Більше того, в прикордонних регіонах України наявна розвинена промислова база, особливо у великих містах (Львів, Калуш, Одеса, Ужгород), а також сільське господарство, орієнтоване на землеробство (виращування пшениці, картоплі, цукрових буряків, льону, винограду тощо), та м'ясо-молочне тваринництво, в гірських районах – вівчарство. Все це провідні галузі сільського господарства, продукція яких реалізується за кордон, в тому числі – в країни Євросоюзу.

Об'єм торгівлі товарами послугами між Україною та країнами ЄС на 1 січня 2015 року дорівнював 44 297,4 млн. дол. або 35,8% від загального об'єму торгівельної діяльності України, в тому числі експорт дорівнював 20 302,1 млн. дол. або 31,8% від загального обсягу експорту товарів та послуг України. При тому, закуплялося з країн ЄС на суму 23 995,3млн. дол. або 40,0% від загального обсягу імпорту в Україну.

Не дивлячись на те, що у двосторонній торгівлі між Україною та Євросоюзом залишається негативне сальдо, існує тенденція до його зменшення порівняно з 2013 роком на 7 117,4млн. дол. і дорівнює 3 693,2 млн. дол. США.

Аби і в подальшому вирівнювали зовнішньоторгівельний баланс України з країнами ЄС, необхідно вжити заходів для його вирівнювання. Для цього, в першу чергу, на території України потрібно створити завершені виробничі цикли (а не експортувати сировину чи напівфабрикати, як це відбувається нині), через те, що готова продукція коштує дорожче, і при цьому буде працевлаштовано більшу кількість трудових ресурсів. А готова продукція (наприклад важкої, легкої або харчової промисловості), високої якості матиме конкурентоспроможність на світовому ринку, якщо модернізувати наявну матеріальну, технічну та техніко-технологічну базу.

Отже, в Україні наявні всі сприятливі чинники: м'який помірний клімат, родючі ґрунти, достатня вологість, природні ресурси (паливні, рудні та нерудні), висококваліфіковані трудові ресурси, і тому, для ефективної господарської діяльності необхідно лише раціональне їх поєднання, орієнтація на зарубіжний досвід та міжнародна співпраця. Пріоритетною є особливо тісна співпраця з країнами ЄС, бо вони є сусідами першого та другого порядку України, що зменшує транспортні витрати. Також схожі кліматично-ресурсні потенціали та діяльність євро регіонів ще більш зв'язує прикордонні промислові регіони в єдину виробничу систему.

Для України є пріоритетним тісне співробітництво з країнами Євросоюзу та подальша інтеграція до європейського економічного простору, оскільки такий напрямок є більш перспективним та стимулюючим до розвитку.

Трофимова В. О.
ХІ ДВНЗ «УБС»

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РІШЕННЯ ПРО ВСТУП УКРАЇНИ ДО ЄВРОСОЮЗУ

Актуальність питання обумовлена тим, що в сучасному світі відбулися серйозні зміни, викликані процесами глобалізації. Україна, як і будь-яка інша країна, є учасником цього об'єктивного процесу. І, хоча зазвичай під глобалізацією розуміють лише об'єднання економік, тобто економічну інтеграцію, насправді вона являє собою процес всесвітнього економічного, політичного, культурного і релігійного об'єднання націй, що накладає свій відбиток на зовнішню та внутрішню політику країн.

У глобалізації є противники – антиглобалісти, оскільки не всім народам глобалізація, що ґрунтується на фритредерстві принесла багатство. Яскраво про це свідчить, наприклад, процес звільнення британських колоній від влади їх метрополії. Колонії отримали свободу, але в обмін зобов'язалися зберегти англійську валюту в грошовому обігу, а в торгівлі з колишньою метрополією не встановлювати митних зборів. Необачна обіцянка колоній обернулася для них повним зубожінням. Отже, вільна світова торгівля сприяє швидкому збагаченню і без того багатих країн і збідненню країн недостатньо економічно розвинених.

Однією із спроб виходу з ситуації стало створення Світової організації торгівлі (СОТ), покликаної балансувати розміри мит для досягнен-